



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorum

**Polius, Jacobus**

**Herbipoli, 1652**

31. De miraculorum fide & præstantiâ.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-43946**

Sanctuarium Sancti tui operati sunt, tacueris. Participent obsecro de te, sicut tu de illis participasti, honorata re honora, ad amata re adama, lauda Dei cooperatores, invoca tuos patronos: tota in linguas conversâ voce laudis sonora cum iubilo, Ambrosiana Hyblea eructa, quatenus Deus in Sanctis laudetur, & piorum mentes tam dulci nectare illecta tecum pariter in laudibus resonent.

De Miraculorum Fide & Præstantiâ. §. 31.

Carthusianus anonymus<sup>a</sup> tractatui suo frequentem imponit coronidem. Partem quam pollicitus sum finalem prosequenti, de miraculis S. Anna, revera tot mihi occurrunt ac tanta nova & antiqua miracula, quod omnia ipsâ prorsus enarranda non facile dixerim: Nam citius mihi tempus deficeret quam copia scribendi, & quia sunt plerique qui miraculis detrahunt, & ego brevis esse volui in opere, ne offenderem legentes, ideoque strictim compendiosè que nonnulla hic ponere decrevi. Legimus siquidem per invocationem S. Anna, viros ac mulieres, juvenes ac senes, à magnis tribulationibus sæpe liberatos, à periculis erutos, & in necessitatibus mirabiliter adjuutos; multos etiam utriusque sexus homines, à gravissimis tentationibus carnis & spiritus, meritis S. Anna comperimus liberatos: alios etiam in paupertate & egestate constitutos, abundè provisos, & nonnullos à gravi cala-

O 3

mitate

<sup>a</sup> Carthus. tract. de Frat. S. Annæ & Pontan. tom. 4. biblioth. in festo S. Annæ.

mitate curatos. Quis proinde enumeret quantos à pessimâ desperatione ad spem misericordiae perduxit? quantos etiam à peccati consuetudine ad poenitentiae semitas reduxit, quantos denique in devotione & religione tepidos, igne divini amoris inflammavit, & quantos ad charitatem veram fidemque rectam & spem perduxit? ipsius etiam meritis & suffragiis, mulieres in partu laborantes à periculo sunt liberatae, alii quoque à vinculis & carceribus erepti: nonnulli autem à morte ad vitam sunt revocati. Anna siquidem in tribulatione laborantibus invocata subvenit, erigit pusillanimitatem, peregrinantes ad patriam reducit, clamantes ad se exaudit, vitae necessariam tribuit, bonam & honestam famam & facit & custodit. Ipsa denique quosdam ab imminentibus periculis liberavit, & nonnullos ab infamiae opprobrio custodivit: dolores etiam mitigat, & demones fugat. O mulierem sanctam, matrem piam, dominam omni honestate & virtute plenam! quis ejus laudes, praeconiaque enarrabit? Enimvero tot ipsius reperiuntur beneficia, quot sunt humanae vitae incommoda, tot etiam & tanta ejus extant miracula, ut si ea scribere voluissem, opus nostrum in longum extendissem, & tadiofis fuisset onerosus lectoribus. Jam vero ex multis miraculis paucissima reponens, affero quidem studiosis & devotis occasionem plura cogitandi, sed fastidiosas ansas de nego calumniandi. Multa revera sunt & magna Annae matris genitricis Mariae miracula, quae fide sunt dignissima, & hominum memoria

morie tradita: veruntamen sancta & pia mater Anna non propter miracula nobis est colenda, ne mercenarii videamur esse aut simus, sed propter Deum, propterque ejus pietatem magnam & mirandam virtutem, veneranda est.

2. Trithemius Abbas<sup>b</sup> postquam in effectu eadem beneficia enumeraverat sic concludit: De omnibus verò quæ in genere commemorando duntaxat perstrinximus: exempla specialiter facta in promptu habemus: quibus non incerta scribere, sed facta in veritate possemus enarrare. Verum non est nostri propositi historiam texere: sed Laudes Divæ matris Annæ, quantâ poterimus simplicitate, declarare, neque etiam propter miracula colendam dixerim, sed propter ejus in Deum pietatem. Tot ac tanta de beatâ Matre Annâ mihi innotuere miracula, ut si omnia vellem scribere, cogerer hunc tractatum nimium ampliare. Omnium miraculorum maximum est, si meritis ejus compunctionem veniamque peccatorum nostrorum mereamur accipere, si malam consuetudinem vincere, si ad æternam vitam pervenire: in hunc finem nobis & non in alium colenda est. Ita Trithemius tract. de S. Annæ Laud. Moguntia anno 1494. pervulgato, anno autem sequenti specialem de miraculis librum edidit, quæ cum aliis Exegetici 18. cap. expressa sunt,

<sup>b</sup> Trithem. in fine c. 14. de laud. S. Annæ.

3. Pro confirmatione specialium miraculorum, ab aliquot retro seculis de S. Annâ per varios Scriptores vulgatorum, ut Sciolis quibusdam satisfiat, oportune nobis introducendus videtur Episcopus Herbronensis Fridericus Fornerus beneficiorum miraculorum Virg. Deiparæ Weyerensis, lib. I. c. 32. dicens: *Si ex eo capite quod miraculorum relatio, quandoque nominum, locorum, statuum, personarumque circumstantiis careat, Scioli aut hereseos labe infecti Zoili improbent, quid de compluribus Christi Domini miraculis, quorum paucissima præter Lazari, filia Archisynagogi, vidua Naimitana unici, suscitationem a mortuis, & Bartimæi cæci sedentis in viâ Hierichuntinâ illuminationem, vix ullum ullius persone nomen exprimunt, dicent: An omnia tanquam vana, frivola, falsa rejicient? Quid de Apostolorum miraculis sentient? An ideo futilia, inania & fide indigna videantur, quod hac vel illâ careant circumstantiis, dum recensentur, quod hujus vel illius nomen silentio involvant, sic sanè totius Ecclesiastica imo & Evangelista historia fidem evacuabunt, & omnes antiquitatis memoriam per fide suffodient, ausuque temerario funditus evertent. Quenam hæc frons? quis furor? quæ istorum amentia?*

4. Notarios sive Scriptores miraculorum si requiras, hoc opus, hic labor est, potissimum ex hoc capite, sicut quæsito plenius satisfiat, attendenda est Juris Consultorum regula, quod res qualibet sua origine metienda sit. Annis pluribus  
in va-

in variis regionibus regni Germaniæ, Bohemiæ, & Belgii, Catholici complures Regularium, scrutando bibliothecas, quid compertum sit mox dicemus. In confesso est quòd antiquitus typographi, non illi primores Moguntini, sed alibi in exteris regionibus calcographicam artem æmulantes, ut plurimum in more habuerint, non tam in frontispicio librorum condignos præliminares titulos, quam capitum initiales literas omittere, eo fine proposito, ut ad motis postea penicillorum aut calamorum pigmentis, obtutui humano gratiores substituerent: frequentissimè etiam nomina typographorum, annus itidem & locus impressionis desiderabantur. Inter alia simile de S. Annâ exemplar mutilum, obsoletis & plurimum impolitis pressum formulis repertum fuit, quem librum conscripserat, vel ab alio conceptû, Martinus Scleger Diestemii Presbyter, suâ operâ plus expumicatum publici juris fecerat, in quo auctor ante librum tertium sic præloquitur: *Lector suavissime te admonitum iri velim, ne miracula hæc quæ scribimus, quasi aut conficta, aut minus vera contempseris. Habe de meâ conscientia obsecro bonam opinionem, non enim adeo demens sum animi, ut velim mentiendo salutis discrimen incurrere, cum tacendo possim tutissimus permanere. Scriptum quippe est: Os quod mentitur occidit animam. Agnosce igitur eum abysso jam moris absorptum, qui sic inanibus fabellis hominum gloriam aucupatur, ut malit mentiendo perire, quam subticendo proficere.*

5. Petrus Dorlandus, montis S. Joannis Baptista in Zelemensi vico, apud Brabantiae oppidum ex professo Carthusianus, saepe adductus collaudatur, non tam ab eruditione quam multâ vitæ integritate, religionis & amoris in Deum constantissimi zelo. Is post annum 1480 loci Vicarius existens, absolvit S. Annae historiâ libris quinque, ad quam in Carthusiâ Coloniensi manuscriptam Cornelius Schultingius relationem facit. In eadem Dorlandus protestatur se ex probatis auctoribus hausisse omnia. Prior loci postea electus plurima scripsit alia, & año 1507. beato fine cõclusit. Præterea Abbas Trithemius Mosellanus, Petrus Wilderad Heinsbergo Juliacus, & noster R. P. Amandus Zirixiensis Zelandus, Theologi probatissimi & Synchroni Latinâ phrasi miracula consignarunt.

6. Teutones sive Germani miraculorû S. Annae testes reperti sunt Batavus anonymus, qui terras lustravit & urbes, variaq; excussit monumenta, in hoc colligans, ut solidâ historiæ de S. Anna veritatē erudere posset, tandē ex omnibus delectû faciens, librum anno 1486. Hollandico idiotismo concepit, fecitq; describi typis, prout ista ferebât tempora, sat inconcinnis. Immediatè post, vestigia ejus pressit religiosissimus vir Gualtherus Bornius, Cartusianus in domo S. Mariæ, vulgo Monnickhuysen apud Arnhemû in Ducatu Geldriae, Comitatus Zuthphanię metropolim, qui suam de S. Annâ historiâ meliori donatam Synthesi, ex Latinis haustam, anno 1499, Zwolla in Transi-  
sala-

salaniâ bono publico pervulgavit año 1504. Daventriæ, ac demum 1601, & 1639. junctâ Ecclesiastici viri censurâ Antwerpiæ recusam. Nicolaus Simonis Presbyter, Magistrali Laureâ Erphurti apud Thuringos donatus, (diversus à Carmelitarum Provinciali, cognomine Batavo, per Possevinum relato) Bornii historiam rescripsit, dialecto Supernatibus Germanis familiari, per Arnoldum de Aquisgrano Colonia Agrippinæ año 1519. excusam Liber miraculorû de S. Annâ per Abbatem Trithemium ante 150. annos latinè conscriptus, anno 1627. Monachii in Bavariâ in Germanicum idioma transfusus, & elegantissimo typo excusus fuit. Istis accessit anno 1641. Auctoris Exegetici historia Germanicè Colonia edita, quem secuti sunt ibidem, anno 1648. auctor recens, & anno 1649. Moguntix Abbreviator anonymus.

7. Limburgum ad Loganum vulgo Lanum, Trevirensis Diæcesis, Conventus Guilhelmitarum Suburbicus, anno 1411. ad invocationem S. Annæ crebris illuxit miraculis, quorû aliqualem Syllabum exhibuit historia auctoris Germanica, miraculorum statione 10. pag. 186. Marcodurum, in Menapiis Urbem Imperialè Regulis Julix olim oppignoratam, post adductum S. Annæ cranium, principio seculi sextidecimi divinis prodigiis exuberasse, in confesso est; & constat ex 32. & seqq. capitibus Exegetici. Porro Epistolæ clarorum virorum anno 1641. & 1650. signatæ, memorant in Comitatu Flandriæ Parochiam Botélaer (horâ unicâ

unicâ à Gandavo recedentem) ob cultum S. Annæ eximium, cœlestibus beneficiis hodieque colulustrari, adeò ut admirandus populorum inibi confluxus perseveret. & nova amplissima Ecclesia sub Matris Annæ titulo ædificetur. Particularia facta ex ipsâ miraculorum designatione colligi possunt.

8. Præmissa confirmat Beisselius in fine Rosarii accinens:

*Anna tuo fletu docta es succurrere stenti;*  
*Hinc miserum votis tu quoque prompta faves.*  
*Anna soles fixas natura vertere leges,*  
*Sique voles sterilis fit modo lata parens.*  
*Anna etiam fluxa fortuna munera sistis,*  
*Ne fugiant nostros lapsa repente sinus.*  
*Anna fugas de decus, das pulchra munera fama,*  
*Tu luctus relevas, & tibi cedit amor.*  
*Anna juvas seu quem terret vis hostica, seu quem,*  
*Carceris obscuri vincula sevar tenent.*  
*Anna levamen ades fidum mortalibus agris*  
*Te duce languenti perdit a vita cedit.*  
*Anna parens tumido te inclamat navita fluctu,*  
*Si jacent laceram flatus & unda ratem.*  
*Anna parens nigro es semper metuenda tyranno,*  
*Ut glacies ignem te fugit ille nocens.*  
*Anna abs te nequeunt mortalia pectora frustra*  
*Poscere, quodque voles gnata, Deusque volet.*  
*Anna igitur meritis & tantâ prole beata,*  
*Anna parens nostras respice magna preces.*

QVÆ-